

Sygn. akt II Kp 156/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jawor

Protokolant: Ewelina Zachilska

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 284 § 1 k.k.

na skutek zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego

w przedmiocie umorzenia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanawia:

uwzględnić zażalenie pełnomocnika pokrzywdzonego **Z. B.**

z 11 kwietnia 2016r. na postanowienie funkcjonariusza Komisariatu Policji

w B.z dnia 29 marca 2016r., w sprawie o sygn. akt (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia i uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2016r., w sprawie o sygn. akt(...)

funkcjonariusz Komisariatu Policji w B.odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie przywłaszczenia przez wskazane osoby kwoty 30.000 zł, przy pośrednictwie sprzedaży nieruchomości, w okresie od 16 października 2016r. do 22 grudnia 2016r., w B., to jest o czyn z art. 284 § 1 k.k., przyjmując jako podstawę prawną art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., a jako podstawę faktyczną – co wynika z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia – brak dostatecznych, wiarygodnych i niewątpliwych potwierdzających zaistnienie znamion występku przywłaszczenia.

W uzasadnieniu prowadzący postępowanie sprawdzające stwierdził, że pomiędzy stronami, tj. pokrzywdzonym Z. B. oraz jego znajomymi R. i A. K., doszło do zawarcia ustnej umowy pośrednictwa przy sprzedaży nieruchomości w D., która to czynność miała być odpłatna, a jej rozliczenie miało nastąpić po zakończeniu sprzedaży nieruchomości. Powołując się na dwie grupy dowodów osobowych, przedstawiających dwie, sprzeczne ze sobą wersje przebiegu transakcji i ostatecznych losów tzw. kaucji rezerwacyjnej, w kwocie 30.000 zł, i dokonując oceny Zebranych „dowodów”, prowadzący postępowanie stwierdził, że brak jest dostatecznych, wiarygodnych i niewątpliwych potwierdzających zaistnienie znamion występku przywłaszczenia, ponieważ wątpliwości, które pojawiły się „na tle skonfliktowanych świadków”, nie można rozstrzygnąć w oparciu „o wszelki dostępny materiał dowodowy”.

Na powyższe postanowienie pismem z dnia 11 kwietnia 2016r. wniósł zażalenie pełnomocnik pokrzywdzonego Z. B., domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do dalszego prowadzenia. W uzasadnieniu zażalenia skarżący zarzucił obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 297 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. poprzez zaniechanie wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy i zebrania, zabezpieczenia oraz utrwalenia wszelkich dowodów niezbędnych do stwierdzenia zasadności (lub jej braku) przedstawienia sprawcy przywłaszczenia zarzutu. Nadto skarżący zarzucił orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., poprzez błędne przyjęcie, że czynu nie popełniono lub brak jest danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący stwierdził, że fakt wejścia w posiadanie kwoty 30.000 zł przez R. i A. K. nie budzi żadnych wątpliwości, a z zapisu umowy sprzedaży nie można wywodzić, iż kwota została zapłacona pokrzywdzonemu.

Podnosząc powyższe zarzuty autor zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia.

Nie podzielając stanowiska skarżącego W. B. Prokurator Rejonowy w D. a co za tym idzie nie przychylając się do zażalenia, wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia z dnia 29 marca 2016r. Prokurator Rejonowy zarzucił skarżącemu błędną interpretację treści aktu notarialnego, a w szczególności faktu „zapłacenia” Z. B. kwoty 30.000 zł. Zdaniem Prokuratora, stwierdzenie, że pokrzywdzony nie otrzymał pieniędzy w kwocie 30.000 zł, to podważanie wiarygodności i zaufania, jakim obdarzony jest w powszechnym obrocie akt notarialny.

W ocenie Sądu zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd, rozpoznając zażalenie pełnomocnika pokrzywdzonego Z. B., nie podzielił stanowiska zarówno organu prowadzącego postępowanie sprawdzające, jak również Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie, iż decyzja procesowa o odmowie wszczęcia dochodzenia podjęta przez ten organ jest w pełni zasadna, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, w związku z czym uchylił zaskarżone postanowienie.

W realiach przedmiotowej sprawy, odnośnie opisanych czynów, należy stwierdzić, że podjęta decyzja o umorzeniu dochodzenia jest zdecydowanie przedwczesna.

Przede wszystkim należy stwierdzić, że prowadzący postępowanie sprawdzające nie dokonał oceny na pełnym materiale dowodowym, bo takim nie dysponował. Tym samym ocena taka nie może być prawidłowa. Wbrew stwierdzeniom uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, nie ma w zebranych materiale „dwóch grup przeciwstawnych dowodów osobowych”. Notatka z rozpytania nie jest „dowodem osobowym”, a jedynie źródłem istnienia takiego dowodu. Już ta okoliczność powoduje, że w niniejszej sprawie, wobec skrajnych sprzeczności, należało wszcząć postępowanie przygotowawcze, bo tylko poprzez czynności procesowe, np. w formie konfrontacji, można uzyskać materiał, który następnie w całości pozostałych dowodów będzie można prawidłowo ocenić. Nie jest również prawdą, że zaistniałych wątpliwości nie można rozstrzygnąć „w oparciu o inny obiektywny materiał dowodowy”. Takim dowodem z pewnością będą zeznania świadka G. S., która miała kontakt zarówno z A. K., jak i Z. B., i która może posiadać informacje pomocne przy weryfikacji jednej z wersji. Po uzyskaniu w trakcie przesłuchania A. K. jego wersji pertraktacji z G. S., z pewnością zeznania tego świadka na temat przebiegu rokowań z A. K. i kontaktów ze Z. B. pozwoli w dużym stopniu zweryfikować wiarygodność każdej z wersji. Z kolei R. K. winna wyjaśnić, czy kwota 10.000 zł, na którą wystawiony został druk (...), została zaksięgowana w dokumentacji finansowej, a jeśli tak, to musi budzić wątpliwość fakt przekazania jej Z. B., a nadto, czy podobnie została zaksięgowana pozostała kwota wpłaconej przez G. S. ceny nieruchomości.

Nie można wykluczyć, że w trakcie dochodzenia wnioski dowodowe złoży pokrzywdzony lub jego pełnomocnik, co pozwoli zwiększyć materiał dowodowy.

Nie przesądzając na obecnym etapie o sprawstwie lub jego braku zarzucanych przez pokrzywdzonego R. i A. K. zachowań, z pewnością uzupełnienie postępowania przygotowawczego w powyższym zakresie pozwoli wzbogacić materiał dowodowy i dopiero ocena tak zebranego pełnego materiału może być prawidłowa i stanowić podstawę do podjęcia prawidłowej decyzji i ustalenia, czy w zachowaniu podejrzewanych można będzie stwierdzić znamiona występku określonego w art. 284 § 1 k.k.

Zdaniem Sądu, przychylając się w tym względzie do stanowiska skarżącego, że w toku dochodzenia nie zebrano wystarczającego, możliwego do uzyskania materiału dowodowego, uzasadniającego decyzję o jego umorzeniu, należało zażalenie uwzględnić.

(...)

(...)